

Bhakti Alóka Paramadvaiti Szvámi Gurudévánk 2012. április. 21 reggeli előadása

Fordító: B. A. Harijan Szvámi

(első részlet)

Ez a lista a tanítások nektárjából származik, amit Sríla Rúpa Gószvámi írt. Mi folyamatosan ezt az extatikus szeretetet kutatjuk. Büszkeségtől mentesség: amikor a bhakta annak ellenére, hogy rendelkezik a tiszta megvalósítás minőségével, nem büszke a helyzetére. Ezt hívják büszkeségtől mentességnek. A Padma Puránában az áll, hogy Bagira Király volt minden királyoknak a legfőbb császára, mégis oly mértékű extatikus szeretetet fejlesztett ki Krsna iránt, hogy egy tanítvánnyá vált, és koldult még az érinthetetlenek és a politikai ellenségek házában is. Oly alázatos volt, hogy még ő előttük is leborult. Sok hasonló példát tudunk India történelmében felhozni. Még nem is olyan régen, 200 évvel ezelőtt: egy kalkuttai földbirtokos, kit úgy hívtak, hogy Lál Babu, Vaisnavává lett. Vrindávanba költözött, és kolduló szerzetesként járt ajtóról ajtóra. Ugyancsak politikai ellenségek házában is koldulni azt jelenti, hogy az ember készen áll arra, hogy meggyalázzák azok által, akiknek házát felkeresi. Ez természetes. Az embernek az ilyen meggyaláztatást tűrnie kell, Krsna érdekében Krsna bhaktája az Úr szolgálatában, bármilyen helyzetet felvállal. A tradíció szerint a szeretet koldusai vagyunk. Még azt is javasolják a bhaktáknak, hogy madukárit gyakoroljanak. Madukári azt jelenti, hogy az ember koldul, hogy élelmiszerhez jusson. Azok a szannyászok, akik ezt a madukárit gyakorolják, nem azért koldulnak, mert éhesek, hanem azért mert áldásukban szeretnék részesíteni a háztartókat. Az csak egy trükk, hogy bekopog egy házba és azt mondja:

–„én egy vándorkolduló szerzetes vagyok. És van-e egy csapatid véletlenül számomra?” Vrindávanban a mai napig is amikor a kis falvakba látogat, azok a gazdálkodók nem gazdag emberek. Sokuknak, hogy tiszta ivó vízhez jussonak, akár 2 mérföldet is kell gyalogolniuk a fejükön a vizes csuporral. És amikor az ajtójukba ér, mint egy zarándok, oly boldogak és azonnal élelmiszerrel kínálnak. –„Biztosan éhes vagy, vagy fáradt! Oly boldog vagyok, hogy láthatlak!” ez a madukári.

És ez nagyon is javasolt. És Prabhupádnak meg volt a sajátos módszere erre a madukárra, amikor is harinám szankirtan zászlaja alatt az ember kimegy, és meghívókat vagy könyveket osztogat. Ez a fajta koldulás, vagy pedig Krsna tudatnak ily módon való terjesztése, ez az első lépés. Sőt mi több, a bhakták legnagyobbika, a mi ajtainkba is eljött koldulni Németországba és Angliába is, a barátaitól koldult. Bekopogtatott az ajtónkon és arra kért bennünket,

–„lennél oly kedves, hogy hallnál Srí Caitanya Maháprabhuról? A Gurum Indiából küldött ide, hogy ezt az üzenetet át adjam, és most itt állok az ajtódban, és könyörgöm Hozzád. Tudnál kedvesen egy kis figyelmet szentelni rám? El tudnád olvasni ezt a könyvet?”

Prabhupád az által mentett meg bennünket, hogy koldult tőlünk. Ebből a könyörgés példájából érthetjük meg, hogy miért fontos is ez. Mi nem vagyunk nagy szónokok, sem tudósok, semmink sincs. De Gurunknak oly sok minden a kezében van, ezért könyörgünk: Kérlek gyere, és lásd mi az amit Srí Caitanya Maháprabu elhozott nekünk. Azt mondják, akkor az emberek látni fogják: ez az ember nem büszke. Valaki más nevében kér, valaki mást dicsőít és arra is készen áll, hogy meggyaláztassák. Bárki azt mondhatja neked:

–„hagy békén! Nincs rád időm! Nem érdekel!”

És ez fájdalmas. Veszi az ember a fáradságot, és oda megy valaki ajtaja elé, és elküldenek. Akkor úgy érzem, én egy zavaró tényező vagyok. De a bhakták azok oly annyira mentesek a büszkeségtől, hogy azt fogják mondani:

- bocsánatot kérek a zavarásért lehet, hogy ma ez nem a te napod volt, majd vissza jövök máskor.”

És akkor máris kopogtat a bhakta a következő ajtón. -„Kedves barátom meghallgatnál tőlem valamit oly kedvesen?”

-„ Miért?”

-„ Mert oly csodálatos vagy! Oly csodálatos személy vagy!”

-„Mit értesz az alatt, hogy oly csodálatos vagyok? Mit akarsz tőlem?”

Alázatosan kérlek, felejts el mindent, amit a mai napig tanultál! És csak figyelj Maháprabhu hívására. Ébredj fel ebből az álom világból, ismerd meg a valóságot és hagyd el a viszonylagost. Értsd meg, hogy lelki lény vagy, nem pedig ez a ruha. Nem is a házad, nem is az autóddal vagy azonos és nem a bankszámláddal sem az útleveleddel. Sőt nem vagy férfi sem nem nő.

„miket beszélnek ezek? Azt mondod hogy nem vagyok se férfi se nő? Mit akarsz nekem ezzel mondani?”

Azt, hogy az ember sokkal magasztosabb annál, mintsem, hogy csupán ennek a világnak egy férfinje vagy egy nője legyen. Lelki lény vagy, és lelki tested van, amit Sat Csit Ánanda vagyis: Tudással és Boldogsággal teljes. És ez a lelki test a jelenlegi tudatodnak, meghatározó alapja. Ha nem lennél Sat Csit Ánanda, akkor nem tudnád mozgatni ezt az anyagi elemekből álló testet. Nem könnyű mozgatni. Valami magasabb rendűnek kell belelépnie, hogy az alacsonyabb rendűt megmozgassa, és Te vagy az a magasabb rendű. Boldogtalan vagy, mert itt az alacsonyabb energiákban szeretnél boldogulni, itt az anyagi világban. Ezért légy oly kedves és halgass az örök lélekről, és ez az alap lehetőség amivel rendelkezél igazából. Az anyagi lehetőségekért sokkal többre vagy rendeltett, és ezt lelki szeretetnek hívják. Az extázis a szeretetből táplálkozik, az alázat is a szeretetből jön, mivel meg szeretnénk osztani szeretetünket az emberekkel, ezért így tapasztalhatjuk meg az istenszeretet extázisát. Máshonnan nem juthatunk hozzá. Az a személy, aki rendelkezik ezzel az extatikus szeretettel, bizonyos tünetek tapasztalhatók rajta. Állandóan az odaadó szolgálattal foglalja le magát. Nem szereti, hogyha őt tisztelik. És eltűnés nélkül odaadó szolgálattal 24 órán át szeretné magát lefoglalni. Mindig visszafogott és kitartó. Minden anyagi vonzalomtól mentes, nem vár el semmi anyagi tiszteletet cserébe a szolgálataiért. Mindig biztos benne, hogy Krsna kegyeiben részesíti őt, mindig készen áll arra, hogy hithűen szolgálja az Urat. Nagyon ragaszkodik az Úr Szent Nevének a zengéséhez. Boldogan él azokon a helyeken, ahol az Úr a kedvteléseit folytatta korábban.

folyt köv...

(második részlet)

Az a bhakta aki kifejlesztette Krsna iránti extatikus Isten szeretetet, az szavaival állandóan az Úr iránti imáit zengi. Elmében mindig Krsnára gondol, testével pedig vagy hódolatát ajánlja az Úrnak és így foglalkoztatja, vagy pedig testét más szolgálattal foglalja le. És így ezek az extatikus tevékenységek

során néha könnyeket hullajt, és ily módion foglalja le életét az Úr szolgálatával. Egyetlen pillanatot sem elvesztegetve másféle tevékenységgel. Ezekben emlékeztet az anyákra. Akik állandóan foglaltak vagy a konyhában vannak, vagy pedig mossák a gyerekek ruháit. Aztán néha pedig a kertben vannak, és amint felsír a gyerek, már fut is az anya:

-mi a gond kicsim?

és felemelik a gyereket. Ezért ragaszkodnak a gyerekek oly nagyon az anyához, mert a gyermeket mindig a karjára emeli. De az anya nem csak ácsorog ott a karján a gyerekekkel, hanem egyik karjával a gyermeket szorítja magához, a másikkal kavarja az ételt, vagy pedig kimegy a kertbe, és ott tevékenykedik. Dél-Amerikában egy speciális módon a gyerekeket egy hosszú ruhadarabbal magukhoz kötik, és a gyermek közben alszik, de érzi közben anyja testének melegségét. És közben az anya dolgozik egész nap. Az anya egy nagyon jó példa, mert állandóan szolgálattal foglalja le magát. Mikor a férj haza ér, akkor nem áll elő egy listával, hogy:

-,nézz ide, én ma egy óráig takarítottam, két óra hosszáig főztem, három óra hosszáig mostam, négy óra hosszáig ezt csináltam, és kedves férjem így összesen, ha ezt így összeszámoljuk: 5000 Ft volt.

Ellenkezőleg. Megkérdezi:

-, mit szeretnél ma ebédre? Alig vártunk már haza, miután dolgoztál egész nap odakinn.”

Ilyen az anyai természet. Oly magasztos teljes mértékben. Szolga szellemben élnek igazából. Nem is lehet őket megfelelő módon dicsőíteni. Az anyagi világban az ő szolgálatuk a legtökéletesebb példa. És az odaadó szolgálatunkban is így kell hozzá állnunk. Bár folyamatosan kutatjuk a lehetőségeket a szolgálatvégzésre, senki sem hajtja az anyát, hogy ezt és ezt kell csinálnod. Tudja, hogy mit kell tennie, tudja, hogy mért van az, hogy alig ül le pihenni, mert tudja, hogy mennyi mindent meg kell csinálni. És be is akarja fejezni tenni valóját. Úgyhogy el tudjuk képzelni az anya mennyire tisztában, van családja szükségleteivel, hasonló módon a bhakta is mindig azt tartja szem előtt, hogy Krsnának mire van szüksége. És mivel tudja, hogy egy bhakta Krsna nélkül sohasem lehetne boldog, ezért van a bhakta lefoglalva olyannyira azzal, hogy hívogatja az embereket programokra. mint például ez a hely itt Budapesten. Nem kötelességünk egész Budapestre főzni, hanem az, hogy egész Budapesttel megosszuk a szeretetünket. De a praszád is egy nagyon jó eszköze annak, hogy az ember megossza a szeretetét. Ezért Sríla Prabhupád mindig azt mondta nekünk, hogy osszátok a praszádot. Ez volt az egyik legfontosabb javaslat. És Sríla Prabhupád a világ egyik leganagyobb praszád osztójává lett. Ha belegondolunk abba, hogy Sríla Prabhupád inspirálására hány és hány tál praszádot osztanak ki naponta szerte a világon, akkor megérthetjük, hogy mit is jelent az anyai szeretet. Aki keményen dolgozik azon, hogy a négy gyermekét és férjét ellássa. De Prabhupada naponta lakatta jól emberek ezreit és ezt nem mondta neki senki. Ezért ez az Ő szívéből jövő szeretete volt. Az extatikus szeretet. Sríla Prabhupada boldog volt, amikor azt látta, hogy a bhakták praszádoznak, mikor Prabhupadának kezdetben nem volt pénze, akkor egyetlen almát szerzett és a leckéje után feldarabolta az almát. És mindenkinek, aki eljött a leckéjére, adott egy darab almát. Mindig hú maradt ezekhez az elvekhez, a danjához, ami azt jelenti, hogy adományozó energia. Egy vaisnava mindig azért kap dolgokat, hogy azokat szétossza. Ez a vaisnava boldogsága, ettől lesz nagylelkű. Ettől lesz ő különleges. És hogy a koldusokról beszéltünk, Krsna bhaktái ezen a világon ajtóról ajtóra járnak, hogy könyörögjenek az embereknek, hogy halljanak a Legfelsőbb Úrról. Kedves barátom, azért könyörögöm hozzád ma, kérlek hallgasd meg ezt az üzenetet. Ez a szeretet benned lakozik, ami az Isteni szeretet. Ami a legfőbb igazságot tanítja, a lelki tanítómesterem küldött hozzád, hogy átadhassam örök ifjúságról szóló hírt, örök szépségedről való hírt, örök kapcsolatról szóló hírt. Ébresztő barátom! Ne olvass több ostoba újságot! Ne nézd az üres TV-t! Ne fuss a pénz, a hírnév után! Hanem kutasd a gyönyörű való után. Oly értékes kincs vagy, az Úr része vagy. A tested megízlelheti a lelki identitást, ha a tested, elméd és lelked Krsna szolgálatával foglalod le. És fejleszd ki magasabb erejű ízlést és bizonyos képességek által használd érzékeidet a valódi szépség megízlésére. Mert örökké való vagy az anyagi testben. Állandóan aggodalomban fogsz élni, természetesen ez így kell, hogy legyen. Ha az ember veszteség előtt áll, akkor aggódik. És a testünkkel kapcsolatban ott állunk, hogy azt elveszítjük. Mi marad ebből vissza? A tudatod. Ezért készítsd fel magad. Nincs szükséged tetkókra a testeden, plasztikai műtétekre sincs szükséged. Nincs szükséged arra, hogy lefoglald az érzékeid a világi érzék tárgyakkal. Annyiszor kipróbáltad ezt már, és sose voltál tőle elégedett. Itt az ideje, hogy felfedezd a

valódi ön azonosságod kincseit. És ez reménnyel tölt el. Most pedig hallgathatunk erről a reménnyről, ami oly fontos. A nagy remény.

Folyt köv...

(3 részlet)

A nagy remény. A nagy eltökéltség. Miszerint az ember minden bizonnyal elnyerheti az Istenség Legfelsőbb Személyiségének a kegyét, és ezt Szankirtan asabandának nevezik. Asabanda azt jelenti, hogy az ember azt gondolja, hogy a tőle telhető legjobban próbálja követni az odaadó szolgálat elveit. Bizonyos vagyok affelől, hogy visszatérek Istenhez. Haza. Ezzel kapcsolatban Rupa Goszvámi egyik fohászában mondja, aki példával jár elől ebben a reménnyel teli ködben.

Azt mondja: „nincs szeretetem Krsna iránt. Nincs vonzalmam a nevek zengéséhez, se a bhakti jóga folyamatához. Amiben Krsna arra gondol, hogy az emberek szívében rögzíti a Lótusz Lábát. Még ez is hiányzik belőlem. Ami pedig a filozófiai tudást vagy pedig a jámbor tetteket illeti, nem látok semmi reményt arra, hogy ilyen tevékenységeket tudok folytatni. De mindenek felett, még csak jó születésem sincs, ezért ami maradt nekem az az, hogy egyszerűen fohászok Hozzá, Óh Gopik fenntartója és Kedvese. Ily módon vágyódom Rád, és kívánom, hogy valamilyen módon megközelíthessem Lótuszvirág Lábát. És ez a remény fájdalommal tölt el. Mert önmagamot nem tartom erre méltónak, hogy az életnek e transzcendentális célja felé közeledjek. Ez az asabanda. Az embernek így kell élnie, hogy a reménytelenségben reménykedjen.

Valamilyen módon mégis csak odakerülhet az Úr Lótuszvirág Lábához. Nézzük csak ezt a fajta alázatot. Ő Rupa Goszvámi. Mostmár megérthetjük, hogy ő miért Rupa Goszvámi. Ő a legnagyobb, és önmagát a legjelentéktelenebbnek tekinti. Önmagát, csak alantának tünteti fel, hogy csak a kegyre van szüksége, mint ahogyan nekünk is. Ő a koldus. És a legjobb, ha ilyen tudatban maradunk. És nem leszünk büszkék, csak amiatt, mert van egy kis pénzünk, vagy jó autónk, vagy egy szép országban lakunk. Semmire ne legyünk büszkék az egyetemi címeid miatt sem. Minden semmiség. Ha megérted, hogy nincs benned Krsna iránti szeretet, igazából nincs semmid, ha nem rendelkezel ezzel a szeretettel. Azok akik szeretnének rendelkezni Krsna iránti szeretettel, akik ezt az elképzelést értékelik, ők már azonnal ebből profitálnak.

Srídár Maharaj szokta mondani: az embert a céljai alapján ítélni lehet meg. Ki vagy te? ?it akarsz? Egy ferrarit szeretnék vásárolni. Oly keményen dolgozok, hogy jövőre meg legyen a ferrárim. Akkor ezt úgy hívják, hogy ferrári tudat.

Én csak Bangkókba szeretnék eljutni. Bangkókba oly csodás lehetőségek vannak, az érzék kieigétsre. Kaphatsz nagyon jó Thai Masszázst. Valamint egy szép lányt, és aztán élvezheted még őket közelebről is, ez egy ipar. Visznek emerek csoprotokat oda, hogy így élvezzék ezeket a könnyűvérű nőket. Akkor az ilyen ember prostituált tudatú.

Mi van az elmédben? Amiért küzdesz, az vagy.

Hogyha mindig arra gondolsz, hogy Nandafalva mindig sikeres legyen; szeretném ezt a templomot szépíteni, szeretnék egy kis pénzt gyűjteni hozzá, szeretném terjeszteni Rádha Gopi Vallabha dicsőségét, akkor a tudatod el fog oda vinni.

Kezedben a választás, és Nandafalvának szüksége van ilyen emberekre, akik így gondolkodnak.

Vagy ha azt mondod: szeretném Sríla Prabhupada könyveit osztani, ez a legcsodálatosabb dolog, amit tehetek. Az embereknek adom ezt a könyvet, az egész világnak olyan nagy szüksége van ezekre a könyvekre, akkor elménk erre lesz ráhangolódva. Minden azon múlik, hogy mire fókuszálunk. Vagy hogy az ember mire helyezi a hitét.

Folyt köv...

4. részlet

Az ember mire helyezi a hitét. Az ember tevékeny. Mi ebben a mi motiváltságunk, kinek dolgozol? Gondold csak át! Kiért dolgozol? Krsnának?

Vagy pedig egy csalónak aki egy piramis játékot kitalált? És a horgára akaszt, mert, hogy kapzsi vagy? Sok pénzt akarsz, kevés munkával?
Volt mostanában egy ember, aki utazgatott India szerte, különféle templomokat látogatott.

- „Legnagyobb befektetés van a kezemben, naponta 2 %-al gyarapodhat a pénzed!
Naponta befektetésed 2 %-al gyarapodhat...”

És a bhakták kirúgták! Tűnés innen csaló!!!

Ilyen az anyagi világ illúziója. Mindent meg akarsz kapni, munka nélkül. Ez az út nem működik. Nagyon keményen kell dolgoznunk, azért, hogy kikerülhessünk a Majából. Ha az ember az idejét, és erejét a Krsna tudatban foglalja le, azonnal Krsna családunk tagjává vált.

Túlzás nélkül állíthatjuk, hogy családunknak akármelyik tagja a leggazdagabb klánhoz tartozik. Akárhová elmehetünk, a világon, és találhatunk olyan szép helyeket, mint Nandafalva, és az ember oda mehet Krsnát imádni, megpróbálhatja, ahogyan Szarvasakti tette. Vagy akik Berlinbe mentek. Ha egy irodában vagy, ott is szolgálhatod Krsnát. Ez az igazság, nem álom. Vagy Máját fogod terjeszteni, vagy Krsnát. Mit is csinálunk mi az életünkben? Propagálunk dolgokat. Ezért van fülünk és szánk. Hogyha nem propagálunk jó dolgokat, akkor a rosszakat fogjuk propagálni. Ha nem az igazságot, akkor a hazugságot.

-Óhh, valami nagyon jó dolog van a kezemben, egy nagyon jó könyvet olvastam! Hihetetlen ötletem van!

És Prabhupada élete is ilyen. Prabhupadanak hihetetlen ötletei voltak, hihetetlen hite. Lejött, hogy megírja ezeket a könyveket, Srí Upanisad, Bhagavad gíta, Srí Bhagavatam Csaitanya Csaritamrita nektára stb. Mindenki ismerheti ezeket a hihetetlen ötleteit.

Vjászudévának is volt hihetetlen ötlete, Rúpa Goszváminak is, és lejegyzetelték. Csaitanyja Maháprabhunak is voltak hihetetlen ötletei. Ide adta nekünk a siksá sasztákamot. Prémkumárnak is vannak hihetetlen ötletei, biztosítja a hátteret, rengeteg vaisnava honlapnak.

És ha ráhallgatsz, és ha engem meghallgatsz, és azt gondolod, hogy jó ötleteim vannak, akkor menj és mondd el ezt másoknak is. Nekem is vannak hihetetlen ötleteim. Igazából ezek nem az én ötleteim, hanem Prabhupadáéi. Ahogyan minden amit mondok, az mind Prabhupadáé. Persze átszűrve az én agyamon, ezt nem kerülhetem el, mert itt egy beépített szűrő, és bármi ami az emlékezetemben van, az én agyi szűrőmon át folyik. Ezért különféle helyeken kezdtem el prédikálni, és amikor jönnek a bhakták, sok nőt és gyermeket láttam közöttük. Úgy értem, ezek a kismamák a gyermekeikkel nem maradhatnak a városokban. A városok azok szörnyű helyek. Veszélyesek. Nem is szépek. Nem is egészségesek. Ezért valahol létre kell hoznunk vidéken központokat.

Ahogy Gurunk is tette. Kicsiben próbáltam létrehozni vidéken. És próbáltam meginvitálni a nőket, férfiakat és gyerekeket, hogy látogassanak oda legalább hetente. És ha valaki szeretne ott élni, hogy segítsen a közösség teremtésben, azt kell mondanom, hogy eleinte nem voltam sikeres. Mert az emberek nagyon függnek a városi élettől. Húúú mennyire is ragaszkodnak hozzá...

És amikor kiköltöztek vidékre akkor magukkal akarták vinni az egész városi életet. Ha mindenem meglehet, amit a városi élet biztosít nekem a tanyán is, akkor oda költözöm. De ez nem természetes. Ugyanis vannak dolgok, amik a vidéki élethez tartoznak, tanyai élethez, és vannak, amik pedig a városihoz. De mindenképpen tovább próbálkozunk ezzel, mert még mindig azt gondolom, hogy ez egy nagyon jó ötlet. Éppen ezért amikor ide Budapestre látogattam, megálltunk Ikerváron, meglátogattuk Prémavardanát is, és gyönyörű csodálatos családját, kíváncsi voltam, hogy hogyan élnek és hogyan ragaszkodnak Krsnához. Hogy milyen boldogan élnek ott Ikerváron. Hogyan osztják meg másokkal. És Radika azt kérdezte tőlem, miért nem jössz nandafalvára?

Na most nagyon szomorú lettem. Mert a Budapesti ügyekkel nekem is kell kicsit foglalkozni, mert hosszú idő után újra tudunk itt tudunk lenni. Emlékszem, a régi szép időkre, mit itt töltöttünk,

Budapesten. És ez hiányzott nekem. És arra is gondoltam, hogy minden szannyászinak kell legyen különálló gyönyörű projektje. Indiában van egy mondás:

„Túl sok szannyászi elrontja az áldoztot”

Atya világ! Ez meg mit jelent? Ez azt jelenti, ahány szannyászi van, annyi projektünk lehet. Mert szeretjük egymást, mert mindannyian Prabhupada gyermeki vagyunk.

De energiánkat bele kell fektetni valamibe. Ki kell venni a részünket, a családi dolgokból, mint a grihaszták. Minden gyermekeküket szeretik, de sajátjukról is gondoskodniuk kell. Ebben első a gyerek és ez jó a gyerekeknek, és a szülőknek is. Sőt mi több, egy család gyermek nélkül olyan, mint a sivatag. De ha bárkinek ilyen gondja van, vagyis, hogy egy család gyermek nélkül.. Erre mindig van jó megoldásom. Az én gyermekimből tudok nekik adni egy párat.

Folyt köv.

5. részlet

Az én gyermekimből tudok nekik adni egy párat. Sok van nekem. Tudok küldeni neked néhányat, hogy gondoskodj róluk. Vagy pedig te hozhatsz új gyerekeket kintről, ez Prabhupada családképe. Láthatod magad körül. De ne használj ki másokat. Hanem adj! Ha adsz, akkor lesz neked is. Ha elvenni akarsz, akkor nem lesz semmid. Ez a titka. Adj a szívedből, ha szeretnél farmon élni, van nagyon szép tanyánk, állatokal, nagyon szép Gournitai templommal. Ez a két bhakta nagyon örülne az ötletnek, ha odamennél és segítenél. Az emberek általában nyaralni mennek, ugye nagyon híres az Adriai tengerpart. Élhetsz ott, és szolgálatot végezhetsz, a tanyánk körül. A tanyánkról láthatod ezeket a tengerpartokat. Csak gondoskodnod kell a méhecskékről, a tehenekről és a kuttyákról és az ültetvényről. A szomszédok pedig mondták:

-„Tetszik amit csináltok! Miért nem használjátok az én földemet is a termesztésre?” és biztos ide adta nekünk az összes földjét, mert látta, hogy nagyon kicsi volt a földünk és sok állatunk. Krsna mindent biztosít. Bárhova megyek, mindenütt ezt látom. Ha szeretnél valamit ültetni, gyere vissza a földre, gyere csatlakozz hozzánk. És ha felmerül benned:

„van ott kábel tévé kapcsolat a tanyán? van ott egyáltalán központi fűtés? van e szemét szállítás egészen ajtótól ajtóig? nincs? gyalogolnod kell az iskoláig? nincs helikopter se?”

Ily módon bonyolítják az emberek az életüket. de néha a bhaktákat a városokhoz köti a szolgálatuk. Nem szeretik a városokat, de néha a Guru a tanítványát a városba küldi, és ez is tapasztja. Krsna mindent biztosít számunkra. Oly kedves. Nincs rá mód, hogy ezt kifejezzük. Nagyon boldog vagyok, hogy visszatérhettem Budapestre. Úgy gondolom, hogy Budapestről nagyon sok energiát beinjekciózhatunk Nandafalvába.

Mondtam az este Harijan Maharajnak, hogy szervezzünk egy buszt reggel és egy buszt este Nandafalvára. Mert ha én Pesten élnék, szeretnék Nandafalvára menni. Legalább hetente egyszer. Mennyi idő lenne ez, legalább attól függően kéthetente. És ha elmegyek Nandafalvára, nem azért mennék oda, hogy csak ott leüljek és csak ott gyönyörködjek a tájban, hanem azért kell oda mennem, hogy megkérdézzem:

-„Dzsanárdan Maharádzs hol kell segítenem? Mit tudok itt segíteni?”

Emlékszem, anyukádnak oly sok zöldsége volt, oly szép kertje. Most itt ki műveli a nagymama kertjét Krsnának? Ily módon menj oda, és vegyél részt a dolgokban.

Kolumbiában dühös lettem, mert Bogota az még Budapestnél is szörnyűbb hely. Nyugodtan mondhatjuk, hogy egy borzasztó város. Igazából minden város borzasztó. De az emberek nem akarják elhagyni ezeket a városokat. Oly lusták.

És aztán a végén egy kicsit már bekeményítettem és provokáltam őket.

„Tehát ti városi krumplik vagytok. Ágy krumplik. Lusta fickók, akik semmit sem akarnak csinálni Krsnának. Nem szeretitek a természeti szépségeket. Csak a Tv-n akarjátok őket látni.”

És ma már hétvége 30-40, sőt, minap 70 önkéntes érkezik az ottani tanyánkra. De ehhez egy kicsit szarkasztikussá kellett válnom. Mert az emberek egy álomvilágban élnek. Óhh az én városi életem...

És rabszolgákká lesznek. És nem is egészséges. Nem is szép. Azt gondolod, hogy egy lakás szép lehet? De hozzá kell tennem, hogy ezt a helyet elég szépen megcsinálták. Boldoggá tesz. Nagy szoba, pódium

a prédikáláshoz. Ide járnak az emberek. De egy városi lakás sosem lehet szép. Egyetlen fa hasznosabb mint a sok betonoszlop. Egyetlen tiszta forrás víz sokkal értékesebb, mint az összes csapvíz, ami kifolyik. És a lábad sokkal jobb, mint ezek az autók itt az utcán. És minden amit ott a természetben lehet csinálni Krsnának, ez nagyon fontos.

De ugye, ha az ember városban él azért, hogy Prabhupada kegyét megossza másokkal, akkor a város is Vaikuntává változik. Azt szeretném, hogy Golókán élj. A tanya az Golóka. De ha már nem tudsz a tanyán élni, Golókán, akkor legalább Vaikuntán élj. De ha nem élsz sem Vaikuntán, sem Golókán, akkor ott élsz Szodomika Golókán. És ha még több Nandafalvát szeretnénk létrehozni, miért ne? Ha szeretnél még újabb Nandafalvákat létrehozni, az mégjobb lenne! Mert Nandafalva csak egy elképzelés. Egy elképzelés arra, hogy hogyan lehet Krsnával lenni és a bhaktáival.

Így hát, Magyarországon ott van Somogyvámos, akkor ott van Kecskemét mellett Ludastó, ott van Ikervár, Eger, ott van a Vaisnava közösség az egész világon mindenütt. Csinálhatsz mégegyet. Lehet, hogy apádtól örökölsz egy földet valahol. Tanuld meg a bhaktáktól, hogyan helyezd Krsnát a szíved középpontjába. Mert ha nem Krsna áll a középpontban, akkor jönnek a nagy nehézségek. Nem kicsik, nagyok. Ezt tanultuk: szeretet és bizalom. Bízz Krsnában! Bízz a bhaktákban! Légy bhakta! Lelesíts és bízz! Állíts fel példát! És így minden jóra fordul.

És ha nem vagy sikeres, és meghalsz közben, akkor is sikeresnek könyvelheted el magad. Mert az odaadó szolgálattal mentél oda. Épp három nappal ezelőtt halt meg az egyik katonám. És egyenesen visszatért a Legfelsőbbhöz. Nimájnak hívták, és csak két éves volt. Gyönyörű kisfiú. Nagyon szép bhakta. Mindig csak énekelt, mindig praszádát evett. Minden bhaktát magához ölelt, és Nimáj valami oknál fogva senki sem érti, leokémiás lett. Összejöttek a bhakták, nagy kirtant csináltak, és a kisfiú a bhakták éneklése közepette hagyta el ezt a világot. Mint a nagy szentek. Mint aki csak azért látogatott a földre, hogy megáldja, mielőtt visszatér Istenhez. Nagy tanítást hozott nekünk. Nem úgy élünk, mintha akár ma is meghalhatnánk. De ő csak két éves volt. Tanítást adott nekünk. Arra tanított bennünket, hogy bármikor meghallhatunk és erre nem vagyunk felkészülve. Nimáj elég jól felkészült. Döbbenetes fiú. Néhány hónappal ezelőtt együtt voltunk és tudtam hogy felerősített engem. Nagyon szép időt töltöttünk együtt. De úgy nézett ki mint akármelyik normális fiú. Nem lehetett látni rajta, hogy beteg volna. De nagyon különös fiú volt. Mert minden bhakta aki itt él a bhakták családjában, nagyon különleges. Hogyha az ember Krsna tudatban hagyja el ezt a világot, és ez ennek a bhaktáknak nagy előnye volt, sose szívott füvet, soha nem evett egy falat húst sem. Soha nem sértett meg egy bhaktát sem. Semmi rosszat nem csinált ezt még tegyük hozzá. Nulla hiba. És így tért haza: Istenhez, hogy igazán őszinte legyek veletek, valóban irígy vagyok erre a kisfiúra. De igazából nem kéne irígynek lennünk. Inkább hálásnak. Nimáj megtanított bennünket arra, hogyan kell elhagyni ezt a világot. És nekünk is meg kell ezt tanítanunk mással. Hogyha ezeket a nagy szenteket követjük, mint Sríla Prabhupada, és az ő tanítását, akkor visszatérhetünk Istenhez. Akkor sikeresek lehetünk a lelki életünkben. Nagyon sajnálom, hogy csak ilyen rövid időre látogattam ide Magyarországra. De arra gondoltam, hogy vagy eljövök ide másfél két napra, vagy egyáltalán nem jövök. De arra gondoltam, ha rövidet is, de mégiscsak jobb, ha eljövök. És ezért nem tudtam ellátogatni Nandafalvára, vagy Egerbe. De nagyon örülök, hogy találkozhattam veletek.

És remélem, hogy megtanultátok ti is a leckét. És minden energiátokat lelki projektekbe fektetitek. Nem pedig az illúziók piramisába.

Néha az embernek tanuló pénzt kell kiadnia és ez fájdalmas. De az ember talán tanul belőle valamit. Talán az ember megtanulhatja, hogy a legfelsőbb élvező az Krsna. És inkább vissza kell térnünk a szankirtanhoz és Prabhupada koldusává válni. Ha ebből a megtévelyedésből az ember arra következtetésre jut, hogy kimegy az utcára könyörögni az embereknek, hogy menjenek Nandafalvára, akkor megérte. Én egy koldus vagyok. A szeretet koldusa.

Azért jöttem magyarországra, hogy mégegyszer könyörögjek a szeretetetekért. Mert ha nem szerettek engem, és Sríla Prabhupádot, akkor nem fogjátok megtenni azt, amit Ő szeretne tőlünk. Úgyhogy én csak a szeretet koldusa vagyok. Prabhupadának és Krsnának és Sríla Srídhara Maharajnak, könyörgöm, hogy jöjjenek el értünk és vigyenek vissza Istenhez. Már elvitték Nimájt, Prabhupádot is magukkal vitték. Egy Dél-Amerikai énekes egyszer nagyon érdekeset mondott. Azt mondta:

-„senki sem hal meg, csak néhányan egy hellyel előrébb vannak. És ott a túloldalon várnak ránk.”
Mikor jössz? Ott vagy, még mindig Prabhupadának csinálsz valamit? Akkor maradj még egy kicsit. De aztán majd gyere ok?

„Igen Igen. Majd menni fogok. Amikor csak Krsna akarja, bármikor megyek. Lehet, hogy ma hív engem el. Nem tudhatom. Rajta múlik.”

Akár a fürdő szobában is érhet baleset. Azon a helyen, ahol a legkevésbé sem gondolnád, hogy bármilyen problémáid is lehetnek. Ilyen az élet. Senki sem hal meg. Gurudév Narayan Maharaj nem halott. Csak előre mentek. Hogy tanítsanak minket. Hogy oly sok mindenre megtanítsanak minket. És mindannyian megyünk utánuk. Mindannyian. Nézzük Dzsnavít. Még Prémavardan is. Ők is mennek majd. Ki tudja mikor? Lehet, hogy 40 év múlva. Lehet, hogy a Prémavardan 105 éves korában. Mert olyan egészségesen élt, ki tudja. De akármilyen öreg legyen is, át fogsz térni.

Igazából meglepő, milyen sokáig élünk. Néha ad egy kis figyelmeztetést Krsna. Jönnek a ráksejtek... nem működik jól a bélrendszer... Fájdalmas. És csinálsz gerinc gyakorlatokat. Változtass az étrendeden. Különféle üzenetek jönnek néha. És néha figyelünk ezekre az üzenetekre, máskor pedig nem. Különösen az étrend változtatás nem annyira populáris. Csak amikor jön a műtőkés. Ha nincs étrend változtatás, akkor vágunk. Így szórakoztat bennünket az anyagi világ.

Hogy megérthessük, hogy nem a test az énünk. És aztán más emberek is jönnek és tanítanak minket.

Révati is tanít minket. Bármilyen amit látunk a világban, az minket tanít. Szedjétek össze magatokat barátaim. Erről szól ez a hívás. Álljon össze a szeretet!

Szeress mindenkit, menj és szankirtanozz! Menj látogasd az embereket, menj a Tv-be menj a rádióba és hívj meg mindenkit, hogy találkozzanak Prabhupadával. Csinálj jó koncerteket! Kanál Forradalom programokat, osszál praszádákat, vigyél embereket Indiába vagy bárhova ahova csak akarod.

Embereket Indiába vagy Dél-Amerikába nem olyan könnyű. De hogyha nem tudsz embereket hívni Nandafalvára sem, akkor semmit sem tudsz arról, hogyan kell hirdetni. Egy órányira van innen. Csak egy órányira. És paradicsomban élsz.

Ezek az én alázatos kéréseim. Erő egység a különbözőségben. Erősnek lenni az egységben, és ugyanúgy a különbözőségben is. Ha nincs egység, akkor nem jó a különbözőség sem. A különbözőség az olyan természetes, mintha az embernek 4 gyermeke van, akkor azt szeretnéd, hogy legyen még újabb családod. Nem gondolja senki azt, hogy itt vannak a gyermekek... testvérek olyan szépek... egész életükben had éljenek együtt. Nem így működik. Sok gyerek azt jelenti, sok család. És így dinasztivá gyarapodunk. Van egy dolog amit nagyon szerettem amikor Srídar Maharájjal találkoztam. Azt mondta, hogy a Krsna tudat 90 százalékban józan ész. 10 százalékban pedig a lelki megnyilvánulás. És ezt az ember nem tudja igazolni. Nem is kell. Halgass el! Maradj csöndben és fogadd el! Krsna nagyon messze van és nagyon közel is. Mindenütt jelen van és sehol.

„Ez túl sok nekem.”

Hajts fejet az igazság előtt! Istent sosem tudod megkaparintani. Nem válhatsz az igazság urává, hanem annak csak híve lehetsz. Imdáhdhatod az igazságot. Táncolhatsz és énekelhetsz. Krsna kék? Néha kék máskor meg zöld. Aztán meg piros időnként meg sárga. De ő mindig az én Krsnám.

„Mi?”

Egyszer hal formában jelenik meg, aztán meg törpe, aztán pedig félig ember félig oroszlán. Ezt nem kell így elhinni. Ha ezt ki szeretnéd elemezni, akkor bajba kerülsz. Nem is kellene elemezgetnünk. Hanem imádnunk kell. Ez a szívnek a legkülönösebb veleje, jellemzője. És a védák próbára tesznek bennünket. Hit nélkül, nem juthatunk előrébb ezen az úton.

„Micsoda? Visnunak a köldökén egy lótuszvirág sarjad? ami csak nő és nő? és azon megszületik Brahma? Aki Barhmá a lótusz virágból született?”

És ez a Brahma a mi lelki tanítómesterünk. Ez elég szürreális nem? Létezhet ez? Este ha felnézel az égre. Hol lehet ez a Brahma? Keresed. Aztán megpróbálhatod még a Hubble teleszkóppal is nézni őt. WOW szupernóva, tejutak és így tovább. Napok. Végtelen mennyiségben. A mi napunk csak egy. Ez a nap Krsna. És akkor nem csak egy van, hanem sok. És hogyan akarod látni Brahmát a lóthuszon? Szemeddel? Gondolod, hogy ezt majd a szemeddel láthatod, ami a láthatatlanból nyilvánul meg?

Ami Goszvámi készített egy filmet a kvantum aktivitásról. Egy nagy híres fizika tanár végkövetkeztetése a következő:

-„Felejtsd el az anyagilag látható dolgokat. Felejtsd el őket. Felejtsd el a látóképességed. Felejtsd el a felfogó képességed. Egyetlen dolog érdekes itt. A szerető képesség. Juss el a szeretet illúziójába. Az Úr iránti szeretetbe. És mindenki másnak a szeretetéhez mi egyebet kell bizonyítani?”

Isten szeretet azt jelenti, mindenki mást szeretünk. Ha kutyát szereti az ember, azzal még nem szeret mindenkit. Igazából mi magunk vagyunk a kutyák. Önmagunkat szeretjük és mást pedig nem. Ha szereted őt? Én szeretem. De, ha csak őt szereted, akkor másoknak ez rosszul fog esni.

Mit értesz azalatt, hogy csak őt szereted, és minket nem? Ő jobb nálunk?

De ha Krsnát szeretem, akkor mindenki mást is szeretek. És ez nem csak elmélet. Ha szolgálom Krsnát, akkor mindenkit szolgállok. Ha a templomban vagyok, akkor azokat szolgálom, akik a templomban vannak. Ha pedig a templomon kívül vagyok, hogy prédikáljak, akkor szeretek mindenkit, akit látunk.

Nem tudom kivel fogok ma találkozni, de máris szeretem őt. Mert ők az én Legfelsőbb Uramhoz tartoznak. Az én Legfelsőbb Uramhoz, oda tartoztok mindannyian. Nagyon szerencsésnek érzem magam, hogy találkozhattam veletek ebben az életemben. Innen amikor kimegyek a templomból, egy kalandtúrára indulok. Kivel fogok találkozni ma az én Uram családjából? Azt mondom, hogy akivel találkozom, az a barátom. Testvérem. Mit értek azalatt, hogy testvérem?

Azért mondom, hogy testvér, mert te testvérem vagy. Néha találkozunk valakivel, azt mondjuk végre találkozhattunk!

És aztán arra gondolunk, hogy ismerem ezt az embert? Ez valami új ügynök? Miért mondja nekem azt, hogy boldog, hogy találkoztunk. Mert a testvérem vagy barátom.

Hogy érted ezt, hogy a testvéred vagyok?

Szeretem Krsnát, ezért szeretlek Téged is. Ha szereted a természetet, akkor téged is szeretlek, mert te is a Földanya gyermeke vagy. Vagy Nem?

Hát igazából igen.

Akkor hát testvér.

Örülök, hogy találkoztunk.

Mit akarsz mondani?

Oly sok midnent. Sok mindent az Isten szeretetről. Amitt a Gurumtól tanultam.

Ez a szankirtan. És ha azt mondd, hogy ezt nem tudod megcsinálni, azzal azt mondd, hogy nem szereted az embereket. Szükségünk van rá. Amikor Prabhupada azt mondta nektek, hogy gyertek, éhesek vagytok? Akkor itt egy számósa. Tudást szeretnél? Akkor itt a Bhagavad Gíta. Táncolni szeretnél? Gyere és táncolj. Szeretnél barátokat? Legyél a barátom. Meg szeretnél házasodni? Akkor először kvalifikálódj hozzá. Megházasodni az egy nagyon komoly elkötelezettség. De van erre felkészítő programunk a házassághoz. Ezt úgy hívják, hogy brahmácsári asram. Ez most hogy működik? Gyere megmutatom. Mindenre van válaszom. Bárki gyakorlhatja.

Ily módon búcsúzom tőletek. Rövid volt az idő. Nemsokára jön majd a méla. Amikor a bhakták majd újra össze jönnek. Számunkra ez nagyon fontos. A méla arra való, hogy az ember erősítse a hitét, abban, hogy egy család vagyunk, hogy össze találkoztunk.